

Petter Segelsten.

In memoriam

Handelsmann og postekspeditør, Petter Segelsten fra Fjordgård i Senja, døde den 23. mai 1945 etter kort tids sykeleie.

Vi som kjente han, vet at en slik handelsmann vil vi nok aldri få igjen, for han hjalp hvor det gikk an å hjelpe, og han hjalp hvor det for andre syntes umulig å hjelpe. Han forsto alltid vår vanskelige stilling, og under okkupasjonen hvor rasjonene var knapp og kontrollen fra myndighetene var streng, strakk han seg til det ytterste for at ingen skulle lide nød. I alle situasjoner hadde han en hjelpende hånd å rekke sine medmennesker.

Han er ikke bare strålende som menneske, sett med lokale øyne. Gjennom hele okkupasjonen hadde han radio med den største fare for sitt liv. Hvis ikke han hadde hatt radio så tror jeg mange ganger det ville vært tungt å leve gjennom den lange okkupasjonen. Men når vi kom til ham så fikk vi alltid høre om det som foregikk ute i verden, og det gav nytt mot. Var det noen som var pessimistisk og mente at krigen ville nok vare lenge enda, så kunne han i få ord få vedkommende til å tro noe ganske annet og optimistisk. Som det rettferdige menneske han var, kunne han aldri tåle tyskerne og deres metoder. Ofte var tyskerne å lette etter radio og andre forbudte ting, men det var alltid like resultatløst.

Den gledens dag da det gjennom radioen blei meldt at Norge atter var et fritt land, var han første mann til å heise det norske flagg, men bare noen dager atter kapitulasjonen blei han syk og døde. Det er i alle fall en trøst i all sorgen at han fikk oppleve den dagen da Norge blei fritt etter 5 års lang kamp, en kamp som han også hadde deltatt i på beste måte.

Jeg vet at hans kone og barn sørger meget over tapet av sin kjære mann og far, men de har da en ting som de aldri mister etter ham. Det er et lyst og strålende minne.

Hvil I fred i ren og fri norsk jord.

Johan Johansen, Fjordgård.